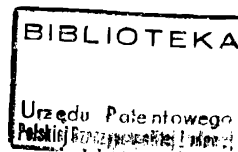

20 marca 1926 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

c 06 f, 1/04

Nr 3106.

Firma J. M. Voith
(St. Pölten, Austria).Kl. 78 ~~0-42~~

78a, 1/04

Przyrząd do wypróżniania dla maszyn do wyrobu zapalek.

Zgłoszono 16 czerwca 1923 r.

Udzielono 2 października 1925 r.

Pierwszeństwo: 23 czerwca 1922 r. (Austria).

Dotąd znane są takie przyrządy do wypróżniania dla maszyn do wyrobu zapalek, przy których zbiorniki porusza się poprzecznie do przyrządu wyrzucającego, przyczem oba ruchome dna tych zbiorników powoli się zniżają. Podczas zniżania się dna te pozostawały albo zawsze poziomo, przyczem unosiły je podpórki prowadzone na ukośnych szynach, albo były opuszczane w pochylonem położeniu w kierunku ruchu poprzecznego, przyczem były poruszane ukośnie prowadzoną taśmą bez końca, albo w stałym ukośnym przewodniku. Opadanie den, pozostających w poziomem położeniu podczas poprzecznego ruchu zbiorników, jest o tyle niekorzystnem, że wytrącone drewnienka nie układają się równomiernie na dnach; to ukośne poło-

żenie było przy znanych dotąd konstrukcjach z chwytającymi dnami, zniżającymi się w ukośne położenie, przez ciągle wahającą i posuwającą się wstęgę, jeżeli wogóle była zastosowana, niezupełnie zapewnione. Występowały przy tem także trudności w chwili przesuwania chwytających den, gdy te osiągnęły najniższe położenie z ukośnego do poziomego położenia, skoro chwytające dna miały zająć je w chwili całkowitego napełnienia zbiorników przy końcu poprzecznego ruchu, przed przyrządem wytrącającym. Dna chwytające mogły w kierunku ruchu być tylko tak długie, żeby zmieścić się w swem poziomem położeniu w rozmiarze długości w świetle przestrzeni zbiorników, co miało ten skutek, że przy ukośnem położeniu tworzyły się na

jednym lub albo na obu końcach den odstępy pomiędzy końcami a ścianami zbiorników, przez które to odstępy mogły wypadać drewnienka, czemu można było zapobiec tylko kłopotliwymi środkami. Tak np. proponowano sporządzić tak długie dna, aby wystawały jedno ponad drugie w zbiornikach, znajdujących się obok siebie.

Według przedłożonego wynalazku zastosowane są dna chwytające, niższe w położeniu poziomem, leżące luźno między dwiema klinowymi płytami, znajdującymi się na ich podłużnych ścianach, które to płyty połączone są ze sobą, a ich klinowe powierzchnie opadają w kierunku poprzecznego ruchu zbiorników. Te płyty klinowe prowadzone są przed przyrządem wytrącającym po torze, którego ukos jest równoległy do klinowych powierzchni w ten sposób, że płyty klinowe zniżają się powoli razem z dnem, położonym pomiędzy nimi podczas poprzecznego ruchu zbiorników, dopóki wreszcie nie wyjdą z dolnego otworu zbiornika, przyczem jednak poziome dno uderza o podsadki na dolnym końcu zbiornika i nie odbywa dalszego ruchu nadół z klinowymi płytami. Wytrącone drewnienka, opierające się najpierw na ukośnych klinowych powierzchniach, dostają się powoli na dno przy jego wyjściu z odstępu pomiędzy klinowymi płytami. Tak ukośne, jako też poziome powierzchnie dla stosu drewnienek wypełniają na całej długości przestrzeń w świetle zbiornika tak, że przepadanie drewnienek jest niemożliwe.

Konstrukcja zbiornika z chwytającym dnem przedstawiona jest według wynalazku na fig. 1 w widoku z przodu, na fig. 2 — w widoku z boku, na fig. 3 — w widoku z góry, a na fig. 4 — perspektywicznie.

W zbiorniku *a*, otwartym w górze, z przodu i na dole, znajduje się poziome dno uchwytnie *b* pomiędzy obiema klinowymi płytami *c*, połączonymi na dole, mianowicie luźnie włożonymi pomiędzy ich od-

stępami i nieco wystającymi po obu stronach ponad dolną łączącą płytą *d* klinowych płyt *c*. Do płyty *d* przytwierdzony jest stempel *e* nadół zwrócony, którego dolny koniec opatrzony kółkiem *f* spoczywa na prowadnikowej szynie *g*, biegnącej przed przyrządem, wytrącającym równoległe do ukośnej powierzchni klinowych płyt *c*.

Na prawej stronie wytrącającego przyrządu, zanim zbiornik dostanie się w obręb wytrącania, znajdują się klinowe płyty *c* w kreskowem położeniu *c'*, narysowanem w górze na fig. 1. Podczas poprzecznego ruchu zbiorników *a*, które zawieszone są na poziomo prowadzonym łańcuchu, opadają drewnienka, wytrącone z unoszącej je taśmy, na ukośne powierzchnie klinowe *c*, podczas gdy drewnienka nie potracają o poziome dno *b* pomiędzy temi powierzchniami. Wytrącone drewnienka układają się ciągle warstwami w czasie dalszego poprzecznego ruchu zbiorników, przyczem lewa boczna ściana zbiornika chroni je przed stoczeniem się z klinowych powierzchni. Klinowe płyty *c* zniżają się przytem powoli wskutek podparcia ich ukośną szyną *g*, przyczem wreszcie poziome dno *b* na dolnym końcu zbiornika swymi obydwoma brzegami, wystającymi po obu stronach łącznikowej płyty *d*, osiada na odsadkach *h* bocznych ścian zbiornika tak, że nie obniża się dalej z płytami *c*, które nakoniec z dolnego otworu zbiornika *a* występują całkiem i przychodzą w kreskowane położenie *c''*.

W tem położeniu dno chwytające *b* przyjmuje drewnienko z klinowych płyt *c* zniżających się dalej tak wolno, że drewnienka nie mogą się mieszać. Częściowo napełniony zbiornik zostaje zatem na dole zamknięty dnem *b* i w ten sposób może być zdjęty razem z niem ze swej części prowadnikowej.

Celem przeszkodzenia wpadaniu dre-

wienek pomiędzy klinowe płyty, przymocowana jest ukośna blacha *i*, od strony doprowadzania do zbiorników, sięgająca nieco w obręb wytrącania, pokrywająca odstęp między klinowymi płytami, przesuwającymi się pod tą blachą. Pierwsze drewnienka spadają zatem na tę blachę *i*, i dostają się podczas dalszego ruchu poprzecznego zbiorników na klinowe płyty, ponieważ żadne drewnienka nie mogą wpaść w odstępy, jeżeli na klinowych płytach znajduje się już warstwa drewnienek.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Przyrząd do wypróżniania dla maszyn do wyrobu zapalek, przy którym zbiorniki poruszają się ukośnie do przyrządu wytrącającego, przy równoczesnem zniżaniu den, znamienny tem, że każde poziome dno włożone jest luźno pomiędzy dwiema klinowymi płytami złączonemi ze sobą, które w kierunku ruchu zbiorników posiadają ukośnie biegnące powierzchnie klinowe i tak są prowadzone przed wytrącają-

cym przyrządem po ukośnie biegnącym torze przewodnikowym, że podczas poprzecznego ruchu zbiorników powoli się zniżają, a nareszcie występują z dolnego otworu zbiornika; dno zaś wstrzymują podsadki na dolnym końcu zbiornika, na którym układa się stos drewnienek.

2. Przyrząd do wypróżniania według zastrzeżenia 1, znamienny tem, że płyty klinowe połączone są ze zwróconym nadół stemplem, którego dolny koniec, opatrzone kółkiem, ślizga się po przewodnikowej szynie.

3. Przyrząd wypróżniający według zastrzeżeń 1 i 2, znamienny przymocowaną i w ukośnie klinów położoną płytą z podatnej blachy, którą nakrywa się odstęp między obiema klinowymi płytami luźno doprowadzonych zbiorników, celem odebrania pierwszych drewnienek, przesuwających się pod klinowymi płytami, które się poprzecznie poruszają i przytem zniżają.

Firma J. M. Voith.
Zastępca: A. Bolland,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

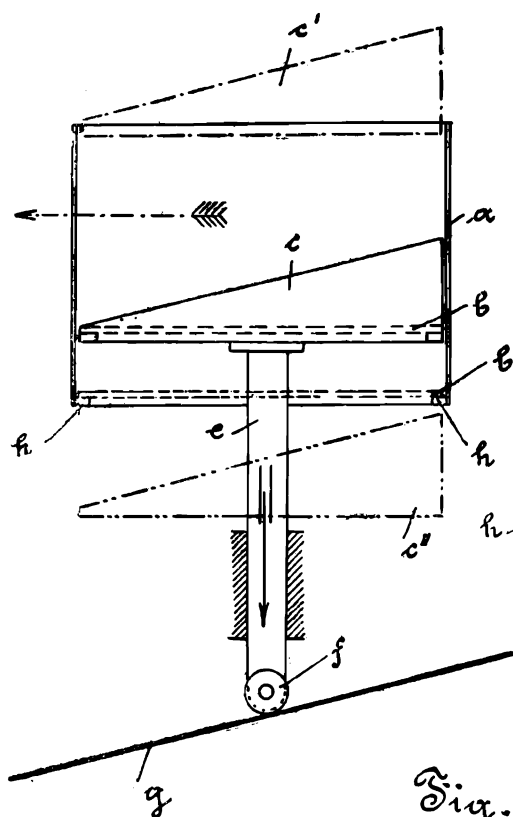

Fig. 2.

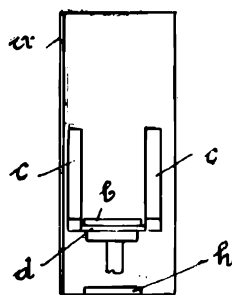

Fig. 3.

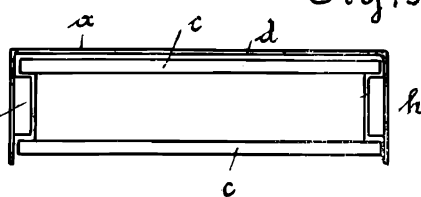

Fig. 4.

